שער מאמרי רשב"י — פרשת וישלח

שם בדקס"ח ע"א וז"ל בשורה ל"ג תו אבהן שבקו ליה מחייהון כל חד וחד אברהם שבק ליה וכן יעקב ויוסף יצחק לא שבק ליה כלום בגין דדוד מלכא מסטריה קא אתא אברהם שבק ליה חמש שנין דהוה ליה לאתקיימא מאה ותמנין שנין ואתקיים מאה ושבעין וחמש שנין חסרין חמש שנין הנה אברהם היה לו לחיות מאה ושמנים שנה מאה בסוד כתר כללות כל האצילות. ושמנים בסוד שמנה ספירות עד יסוד כי שם סיומא דדכורא כל אחת כלולה מעשר הרי שמנים והניח לדוד חמשה שנים בסוד ה' חסדים הבאים אליה על ידי יסוד בנקודת ציון שבה ואמנם יצחק עם היות כי נתן לה ה' גבורות זהו מתחילת אצילותה כי נאצלה מסטריה ומן גבורות שבה נקבצו ה"ג אבל לא נתן בה אח"כ דבר ועוד שהגבורות הם דינין ואין בהם חיים כלל (ע"ד) ויעקב חיה קמ"ז שנים ק' בסוד כת"ר ומ' בסוד ד' מוחי ד' רהטי דמוחא ד' בתי דתפילי ברישא דז"א וז' בסוד ז' ספירות הבנין שלו וחסרו משל אברהם כ"ח כי החמשה חסדים גם כן יעקב הוא נותנן לה ועל ידו באים בסוד היסוד שבת"ת ונוסף עוד שמנה ועשרים בסוד תרי מוחי דילה שהם עשרים ושמנה בסוד שמנה ספירות הנשארות לה שנמשכו לה מיעקב בסוד נוקבא דז"א דנפקא מתדבקא מאחורוי ונמצא שנעשו לה על ידי יעקב תרין מוחין שהם עשרים ושאר שמנה ספירות הרי הם כ"ח משלו חוץ מן הה' חסדים שגם הוא נותנן לה כנז' הם ל"ג שנים פחותין מן ק"פ שנים כנגד חיי יצחק שכך היו ראוים לחיות כולם. (ד"ש ע"ג):